

[Christophersen.]

vi kan bære. Måske vil det endda vise sig at være overgrænsen. Spørgsmålet er nemlig ikke alene, om underskuddet som sådant er for stort, men også, hvilken udviklingstendens der kommer til at ligge bag de 5 mia kr. Sådan som vi vurderer situationen — og her ser jeg en parallel til det, der siges i regeringens konjunkturoversigt — vil den stærke vækst i betalingsbalanceunderskuddet fra 1975 til 1976 være udtryk for, at der gennem 1976 vil ske en stigende forværring af betalingsbalancesituationen, som kan betyde, at vi, når vi er nået et stykke ind i året, står over for en meget betænkelig situation.

På denne baggrund synes jeg, det er rigtigt — og jeg synes også, jeg er nødt til det — at opfordre regeringen til i de kommende måneder at holde hele den valutariske situation under den skarpeste observation. Jeg må sige, det er regeringens ansvar, at der nu ikke lægges op til en finanspolitik, som på et eller andet tidspunkt i 1976 bringer os i en uholdbar valutarisk position, som nødvendiggør hurtige og alvorlige indgreb i den økonomiske aktivitet. Noget sådant vil på en helt afgørende måde efter venstres opfattelse forrykke og ændre forudsætningerne for og hensigten med de beskæftigelsesfremmende foranstaltninger, der blev aftalt i september. Jeg har sagt dette i en positiv hensigt, og jeg forudsætter, at regeringen er enig heri.

Svend Andersen (Rosk. a.) (FP):

Fremskridtspartiet finder det forkasteligt, at vi som et af de rigeste lande år efter år er nødt til at optage lån og dermed belaste det internationale lånemarked til skade for u-lande og andre lande, som har behov for at låne. Vi finder, det er forkasteligt, at vi ikke har kunnet indrette vores økonomi på en fornuftigere måde. Det er forkasteligt, at vi ikke i tide har kunnet sørge for at stoppe den offentlige sektor, så vi fik en mere fornuftig økonomi, og ikke i den grad, som tilfældet er i øjeblikket, skal være en debitornation.

Vi finder det ligeledes forkasteligt, at vi sådan skal låne penge med den ene hånd, for så flot at låne dem ud med den anden hånd. Vi tænker her på de lån, som vi giver til udviklingslandene. Det er jo efterhånden blevet til milliardbeløb, vi her låner flot ud

med den anden hånd. Vi kan dårlig sende udenrigsministeren ud at rejse, uden at han straks begynder at give tilsagn om at låne penge ud. Vi synes, det er noget flot — når man kender vores økonomi og ved, hvor stort vores behov er for at låne — at vi er så friske til at låne pengene ud igen.

Vi vil prøve på i udvalget at bore lidt i disse problemer. Vi kunne også tænke os i udvalget måske at få lidt nærmere oplysninger om, hvilke forudsætninger der ligger til grund for det skøn, regeringen har gjort sig om underskuddet på betalingsbalancen.

Vi vil senere hen under behandlingen af dette forslag — under anden og eventuelt under tredje behandling — gøre rede for vores stilling til forslaget.

Grethe Philip (RV):

I det radikale venstre kan vi give vores tilslutning til det forslag, der er fremsat om, at regeringen skal have bemyndigelse til at optage et statslån på 2 mia kr.

Men jeg bemærkede, at det socialdemokratiske partis ordfører, hr. Erling Olsen, nøjedes med blot et enkelt ord, nemlig „anbefaler“. Jeg ved ikke, om der deri skal ligge, at han nok mener, det er rigtigt at give denne bemyndigelse, men at han også meget vel ser de vanskeligheder, der ligger bagved, og som vi stadig må have for øje.

For vores vedkommende ligger det i hvert fald sådan, at selv om vi som sagt synes, det er rigtigt, at staten går ind i en lånoptagning med de fordele, det kan have, og den sikkerhed, det kan give os i vores valutastatus, så synes vi, det er overordentlig beklageligt, at vi år efter år skal øge denne gældsætning til udlandet. Der var en årrække, hvor vi kunne undskyldte os med, at vi skulle foretage en omlægning fra at være landbrugsland til at være et industrielt land. Den undskyldning synes jeg ikke vi kan bruge mere. Efterhånden er situationen ved at blive sådan, at vi må se virkelig at få styr på dette problem.

Vi kan heller ikke trøste os med, at valutabalancen i det sidste år har været noget bedre. Vi ved alle fra økonomisk teori, som for en gangs skyld viser sig at holde stik, at det var en følge af de dårlige konjunkturer, og at i samme øjeblik konjunkturerne vender, så stiger også vores vanskeligheder på valutaområdet.